

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc793/29.11.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "Y" S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
nr. aif/.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, prin adresa nr., înregistrată la instituția noastră sub nr....., a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația nr. aif/..... formulată de **S.C. "Y" S.R.L.** cu sediul în Iași, str., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod unic de înregistrare RO

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către d-na Ana-Claudia Susanu, administratorul **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, și poartă amprenta ștampilei societății, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de 03.07.2012, cu adresa nr. AIF, prin semnarea și ștampilarea acestuia de către administratorul societății, și data depunerii contestației, 31.07.2012,

aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.aif/15798.

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF -16164 din 03.08.2012 la care s-a revenit cu Referatul nr. AIF-17483 din 28.08.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, ambele semnate de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care se propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată și nefondată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "Y" S.R.L. IAȘI contestă obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. reprezentând:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

motivând în susținerea cauzei următoarele:

1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă totală de **S lei din care: S lei aferentă anului 2007, S lei aferentă anului 2008 și S lei aferentă anului 2011**, și la accesorii aferente în sumă totală de **S lei**, precum și la **diminuarea** pierderii fiscale aferentă anului 2009 în sumă de S lei și aferentă anului 2010 în sumă de S lei, societatea contestatoare motivează că, eronat, organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile la calculul impozitului pe profit o parte din cheltuielile înregistrate în perioada supusă verificării, astfel:

Pentru anul 2007,

societatea contestatoare susține faptul că organele de inspecție fiscală au denaturat calculul diferenței de impozit deoarece nu au preluat pierderea fiscală din anul 2006, iar referitor la cheltuielile aferente anului 2007 considerate de către organele de inspecție fiscală nedeductibile la calculul impozitului pe profit, contestă impozitarea acestor sume motivând astfel:

- cheltuielile privind transportul în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, sunt aferente veniturilor în sumă totală de S lei și au la bază contractul de prestări servicii conform căruia beneficiarul a trebuit să suporte cazarea și diurna, iar în sarcina prestatorului, respectiv societatea contestatoare, au fost cheltuielile de transport, anexând în acest sens ordinele de deplasare cu deconturile de cheltuieli și rapoartele de activitate pentru deplasările d-nei Ana-Claudia Susanu;

- cheltuielile privind obiectele de inventar în sumă totală de S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei au fost achiziționate pentru amenajarea spațiului de la sediul central din Iași, str. Toma Cozma nr.49, cum sunt: 1 buc. covor sintetic în valoare de S lei, 4,5 m perdele în valoare de S lei, 4,8 m traversă. Pentru repararea și dotarea punctului de lucru din Piața CUG Iași, au fost achiziționate obiecte de inventar cum sunt: jaluzele în valoare de S lei, covor în valoare de S lei și mobilier în valoare de S lei, precum și materiale diverse: var, diluant, pensoane, aplice, lustra, în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei.

Pentru anul 2008

societatea contestatoare susține că sunt deductibile cheltuielile aferente anului 2008 în sumă de:

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, reprezentând contravaloarea energiei electrice înregistrate în baza contractului de comodat din 03.04.2006;

- S lei, deoarece sunt aferente veniturilor în valoarea de S lei, realizate conform contractelor de prestări servicii din 13.06.2006 și 13.06.2007;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar: plită, cuptor, hotă, deoarece au fost achiziționate pentru dotarea punctului de lucru din Hlincea, com. Ciurea, jud. Iași, fiind folosite de către salariații societății conform obiectului de activitate al societății;

- S lei, reprezentând contravaloarea cheltuielilor privind construirea unui imobil compus din : un depozit pentru flori, împrejmuire, parcare, racord utilități și locuință de serviciu pentru salariații care nu au domiciliul în Ciurea, însă trebuie să asigure supravegherea patrimoniului, investiție realizată în baza autorizației de construire nr..... emisă de Primăria Ciurea. Consideră că repartizarea pe destinații în proporție de 40% pentru desfășurarea activității societății nu este reală deoarece, conform măsurătorilor efectuate de persoane autorizate, depozitul de flori are suprafața de 255,26 mp și nu 213,5 mp cât au menționat organele de inspecție fiscală, precizând totodată că domiciliul administratorului este la altă

adresă, respectiv str. Mai susține faptul că, având ca obiect de activitate importul și comerțul en-gros cu flori, societatea este nevoită să asigure încontinuu atât recepția florilor care sunt ușor perisabile, precum și cazarea conducătorilor auto, salariații societății, care aduc florile cu mijloace de transport auto și cărora, potrivit Codului muncii și normelor sanitare trebuie să li se asigure condiții de igienă și odihnă. Ca urmare, susține faptul că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere faptul că parcare, împrejmuirea și racordul la utilități sunt de fapt utilizate exclusiv pentru nevoile firmei, precum și de faptul că sunt necesare spații pentru birouri și anexele aferente.

Pentru anul 2009

societatea contestatoare consideră că, în mod eronat organele de inspecție fiscală au diminuat pierderea fiscală înregistrată de societate cu suma totală de S lei deoarece cheltuielile menționate în actul administrativ fiscal atacat sunt deductibile fiscal, respectiv :

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, deoarece sunt aferente energiei electrice consumate la sediul social din str.;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de S lei deoarece această sumă a fost înregistrată atât pe cheltuieli cât și pe venituri pentru corectarea stocului de marfă pe sortimente de flori urmarea erorilor apărute la descărcarea gestiunii de marfă (potrivit precizărilor din adresa fără număr înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor publice a Județului Iași sub nr. dg/.....);

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece reprezintă contravaloarea mobilierului achiziționat pentru dotarea punctului de lucru din Hlincea, comuna Ciurea;

- S lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece reprezintă cheltuieli materiale aferente realizării investiției din Hlincea în baza autorizației de construire din 20.03.2008, organele de inspecție fiscală apreciind în mod eronat că numai parterul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății, fără a ține cont de situația de fapt și de drept, respectiv că spațiul din Hlincea este utilizat exclusiv pentru activitatea societății și nu în favoarea administratorului.

Pentru anul 2010,

societatea contestatoare susține faptul că organele de inspecție fiscală nu au motivat în fapt și în drept constatarea drept cheltuieli nedeductibile, nici în decizie, nici în Raportul de inspecție fiscală, iar în anexa privind calculul impozitului pe profit aferent anului 2010 nu este cuprins calculul impozitului pe profit aferent trimestrului IV 2010.

Societatea contestatoare consideră că eronat organele de inspecție fiscală au diminuat pierderea înregistrată de societate cu

suma totală de S lei deoarece sunt deductibile cheltuielile menționate în actul administrativ fiscal atacat, în sumă de:

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, deoarece reprezintă cheltuieli privind energia consumată la sediul social din str.;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece sunt aferente veniturilor în valoare de S lei realizate conform contractelor de prestări servicii către S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece reprezintă cheltuieli materiale aferente realizării investiției din Hlincea, comuna Ciurea;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece reprezintă contravaloarea obiectelor de inventar: umbrelă, congelator și mașina de spălat vase, cu care a fost dotat punctul de lucru din Hlincea, comuna Ciurea.

Pentru anul 2011,

societatea contestatoare susține că organele de inspecție fiscală nu justifică stabilirea diferenței de cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, precizând totodată faptul că acestea au preluat la calculul impozitului pe profit eronat pierderea fiscală din anul precedent.

Consideră că sunt deductibile cheltuielile în sumă de:

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, deoarece sunt aferente consumului de energie la sediul social din str.;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece sunt aferente veniturilor în valoarea de S lei conform contractelor de prestări servicii către S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

- S lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei deoarece reprezintă contravaloarea serviciilor de telefonie pentru care există și facturi emise de S.C. ROMTELECOM. S.A. pentru **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI.**

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei**, din care S lei este aferentă cheltuielilor justificate la pct.1 ca fiind efectuate în scopul realizării obiectului său de activitate, societatea contestatoare susține că are dreptul de deducere pentru această sumă. Mai susține că suma de S include și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei constatată ca fiind nedeclarată și că în mod eronat s-au calculat accesorii aferente până la data de 29.06.2012, deoarece această sumă fusese deja achitată astfel: S lei la data de 09.04.2012 și S lei la data de 18.04.2012, susținând astfel că nu datorează nici accesoriile aferente în sumă totală de **S lei**.

Ca urmare, **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** solicită admiterea contestației și desființarea Deciziei de impunere nr. din 29.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmarea inspecției fiscale efectuate la **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** pe perioada perioada 01.01.2007-31.12.2011 și constatând faptul că societatea a efectuat achiziții de bunuri și servicii pentru care nu a justificat că acestea au fost destinate realizării de venituri impozabile sau că au fost efectuate în favoarea administratorului societății, fiind astfel încălcate prevederile art.19, art.21 alin.(1) și alin. (4) lit.c) și lit. f), art.128 alin. (4) și alin.(9) și art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.06.2012, au stabilit diferențe de obligații fiscale reprezentând:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de S lei și la accesoriiile aferente în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, societatea datorează aceste sume în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au depus toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a S.C. "Y" S.R.L. IAȘI pe perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2007-31.12.2011.

În fapt, potrivit celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F....., organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada supusă inspecției fiscale 01.01.2007 – 31.12.2011, diferența de impozit pe profit în sumă totală de **S lei**, considerând că nu sunt

deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit o parte din cheltuielile înregistrate în evidența contabilă pentru care societatea contestatoare ori nu a prezentat documente din care să rezulte că sunt destinate realizării de venituri, ori au fost efectuate în favoarea administratorului societății, astfel:

diferența de impozit pe profit în sumă de S lei aferentă anului 2007, rezultată ca urmare a reîntregirii profitului impozabil cu următoarele cheltuieli:

- S lei - contravaloarea biletelor de avion;
- S lei - contravaloarea obiectelor de inventar cum sunt: 1 buc. covor sintetic în valoare de S lei, 4,5 m perdele în valoare de S lei, 4,8 m traversă;
- S lei - cheltuieli privind materiale diverse: materiale instalație electrică, var, vopsele și alte materiale de construcție;

diferența de impozit pe profit în sumă de S lei aferentă anului 2008, rezultată ca urmare a reîntregirii profitului impozabil cu următoarele cheltuieli:

- S lei - contravaloare energie electrică;
- S lei - contravaloarea biletelor de avion;
- S lei - contravaloarea obiectelor de inventar: plită, cuptor, hotă;
- S lei - contravaloarea cotei de cheltuieli în proporție de 60% pentru realizarea construcției situată la punctul de lucru din Hlincea, com. Ciurea jud. Iași, apreciind faptul că numai demisolul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății;

diferența de impozit pe profit în sumă de S lei aferentă anului 2011, rezultată ca urmare a reîntregirii profitului impozabil cu următoarele cheltuieli:

- S lei - contravaloare energie electrică;
- S lei - contravaloarea produselor cosmetice achiziționate de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;
- S lei - contravaloarea serviciilor de telefonie înregistrate în baza documentelor emise pe numele administratorului societății.

De asemenea, **pentru anul 2009**, organele de inspecție fiscală au menționat atât în Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.06.2012, cât și în Decizia de impunere nr. din 29.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, faptul că, *“... au rezultat în urma verificării cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei, cheltuieli cu care s-a diminuat pierderea fiscală stabilită de unitate la 31.12.2009...”* de S lei, datorită înregistrării următoarelor cheltuieli în sumă de:

- S lei - contravaloare energie, gaz și servicii UPC, înregistrate în perioada ianuarie-decembrie 2009 în baza documentelor emise pe numele persoanei fizice Susanu Ana Claudia;

- S lei - contravaloarea perisabilităților considerate de societate nedeductibile fiscal conform balanței de verificare încheiată la 31.12.2009 și a Registrului de evidență fiscală;

- S lei reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar: mobilier Venezia alb, mobilier baie, mașina de spalat vase, etc.

- S lei reprezentând contravaloarea cheltuielilor materiale și servicii în proporție de 60% aferente realizării investiției din Hlincea, apreciind că numai demisolul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății.

Suma acestor cheltuieli considerate de către organele de inspecție fiscală nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009 este de S lei și nu de S lei cât s-a menționat în Raportul de inspecție fiscală nr..... din 29.06.2012, iar conform Anexei nr.4c la Raportul de inspecție fiscală rezultatul fiscal la 31.12.2009 rezultă pierdere fiscală în sumă de S lei, de unde reiese că, de fapt, pierderea fiscală înregistrată de societatea contestatoare în sumă de S lei a fost diminuată cu suma de S lei (S lei – S lei = S lei).

Totodată, **pentru anul 2010**, organele de inspecție fiscală au menționat atât în Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 600 din 29.06.2012, cât și în actul administrativ fiscal atacat, faptul că, “... *au rezultat în urma verificării cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei, cheltuieli cu care s-a diminuat pierderea fiscală stabilită de unitate la 30.09.2010 ...*” , fără să se precizeze suma înregistrată de societatea verificată, datorită înregistrării următoarelor cheltuieli în sumă de:

- S lei - contravaloare energie electrică înregistrată în baza documentelor emise pe numele persoanei fizice Susanu Ana Claudia;

- S lei - contravaloarea produse cosmetice cosmetice achiziționate de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

- S lei - clv cheltuieli cu diverse materiale de construcții, instalație electrică, rechizite,

Suma acestor cheltuieli considerate de către organele de inspecție fiscală nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent trim.III/2010 este de S lei și nu de S lei.

Conform Anexei nr. 4d la Raportul de inspecție fiscală rezultatul fiscal la 30.09.2010 este pierdere fiscală în sumă de S lei.

Pentru trimestrul IV/2010, organele de inspecție fiscală au considerat că sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit cheltuielile în sumă totală 25.178 lei, reprezentând:

- S lei - clv produse S.C. AVON COSMETICS S.R.L.

-S lei - clv umbrelă, congelator și mașina de spălat vase, menționând, atât în Raportul de inspecție fiscală nr..... din 29.06.2012, cât și în actul administrativ fiscal atacat, faptul că, cu această sumă a fost diminuată pierderea fiscală stabilită de unitate la 31.12.2010, de S lei, însă fără să prezinte în Anexa nr.4d la Raportul de inspecție fiscală nr..... rezultatul fiscal la 31.12.2010 rezultat în urma controlului.

Societatea susține că în mod nejustificat organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit cheltuielile enumerate mai sus, motivând faptul că cheltuielile au fost efectuate în scopul realizării obiectului său de activitate, precum și faptul că acestea nu au avut în vedere la calculul impozitului pe profit aferent anului 2007 pierderea fiscală din anii precedenți, iar pentru calculul impozitului pe profit aferent anului 2011, au preluat eronat pierderea din anii precedenți.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se dispune:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”,

coroborate cu cele ale pct.12., ale art.19, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementarilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

precum și cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit textelor de lege citate mai sus, pentru a fi încadrate ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit, cheltuielile trebuie să fie aferente realizării de venituri impozabile.

1.1. Referitor la cheltuielile reprezentând contravaloarea biletelor de avion înregistrate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, respectiv : suma de S lei înregistrată pe cheltuieli deductibile în anul 2007 și suma de S lei înregistrată pe cheltuieli deductibile în anul 2008, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli ca fiind efectuate în favoarea administratorului societății, nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit, deoarece societatea nu a prezentat documente din care să rezulte scopul efectuării lor în vederea realizării de venituri.

În susținerea contestației societatea motivează faptul că aceste cheltuieli au fost efectuate în vederea realizării de venituri ce se regăsesc în facturile emise în anul 2007 și 2008 pentru serviciile prestate partenerului JJ vd Meij Bloemen en Plantengroothandel Export en Comnisse Holland, respectiv pentru servicii de traducere, translație, activități de secretariat, interpretare, depunând la dosarul cauzei contractele de prestări servicii, facturile emise precum și ordinele de deplasare cu rapoarte de activitate.

Deoarece organele de inspecție fiscală au precizat prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași faptul că,

“Aceste documente, nefiind puse la dispoziție în timpul controlului pentru a fi analizate în corelație cu celelalte documente prezentate și în legătură cu activitatea derulată la momentul respectiv, organul de control nu le poate analiza separat.”,

la solicitarea organului de soluționare competent formulată prin adresa DG, acestea au efectuat o cercetare la fața locului, întocmind Procesul verbal nr. în care au consemnat că s-a constatat faptul că *“... documentele suplimentare prezentate îndeplinesc condițiile de documente justificative ...”* pentru cheltuielile de deplasare înregistrate de societate, fără să se pronunțe cu privire la faptul dacă, urmarea acestor constatări, impozitul pe profit aferent acestor cheltuieli mai este sau nu datorat.

Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, precum și faptul că, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(2) lit. e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

[...]

e) cheltuielile de transport și de cazare în țară și în străinătate, efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme;

[...]”,

rezultă că sunt deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului în care au fost înregistrate cheltuielile în sumă de S lei înregistrate în anul 2007 și în sumă de S lei înregistrate în anul 2008.

1.2. Referitor la cheltuielile privind consumul de energie electrică înregistrate pe cheltuieli deductibile de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** astfel: suma de S lei înregistrată în anul 2008, suma de S lei înregistrată în anul 2009, suma de S lei înregistrată în anul 2010 și suma de S lei înregistrată în anul 2011, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că aceste sume nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit deoarece au fost înregistrate în baza facturilor emise de E-on Moldova Furnizare S.A. pentru persoana fizică Susanu Ana Claudia și că nu s-au prezentat documente din care să rezulte că aceste cheltuieli s-au efectuat pentru realizarea de venituri.

Societatea contestatoare susține faptul că a înregistrat doar o parte din cheltuielile reprezentând energia electrică și că respectivele cheltuieli s-au efectuat la sediul social al societății, fiind înregistrate în baza Contractului de comodat încheiat în data de 03.04.2006 între persoana fizică Susanu Ana Claudia domiciliată în Iași str, Toma, județul Iași și **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**.

În Contractul de comodat, aflat în copie la dosarul cauzei, se stipulează că persoana fizică cedează cu titlu gratuit societății folosința camerei principale a imobilului situat în Iași str., județul Iași, în vederea stabilirii sediului societății.

Faptul că societatea are domiciliul fiscal la adresa de mai sus rezultă și din actul administrativ fiscal atacat.

Având în vedere prevederile art. 21 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

“Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

[...]",

Se reține faptul că sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile privind consumul de energie aferent suprafeței puse la dispoziția societății.

Ori, din Raportul de inspecție fiscală nr..... nu reiese faptul că organele de inspecție fiscală au analizat dacă :

- cheltuielile sunt aferente sau nu unui punct de lucru aparținând societății;

- societatea a înregistrat în totalitate cheltuielile facturate sau numai sumele aferente suprafeței puse la dispoziție.

Ca urmare, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea fiscală a cheltuielilor privind consumul de energie înregistrat în perioada supusă inspecției fiscale.

1.3. Referitor la suma de S lei reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar cum sunt: 1 buc. covor sintetic în valoare de 153 lei, 4,5 m perdele în valoare de S lei, 4,8 m traversă, înregistrată în anul 2007, la suma de S lei reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar: plită, cuptor, hotă, înregistrată în anul 2008, la suma de S lei reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar: canapea, mobilier Venezia alb, mobilier baie, mașina de spalat vase, etc. înregistrată în anul 2009 și la suma de S lei reprezentând clv obiectelor de inventar: umbrelă, congelator și mașina de spălat vase înregistrată în anul 2010, la suma de S lei reprezentând materiale diverse: materiale instalație electrică, var, vopsele și alte materiale de construcție înregistrată în anul 2007, precum și la suma de S lei reprezentând achiziții de diverse materiale de construcții, instalație electrică, rechizite, înregistrată în anul 2010, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit pe motiv că acestea nu sunt destinate realizării de venituri, sunt efectuate în favoarea administratorului, fără a prezenta considerentele care au condus la concluzia că bunurile respective nu sunt destinate realizării obiectului de activitate al societății.

Societatea contestatoare susține că aceste bunuri au fost achiziționate în scopul amenajării sediului societății și a punctelor sale de lucru, obiectele de inventar fiind folosite de către salariații săi.

Din constatările prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr....., se reține faptul că organele de inspecție fiscală s-au rezumat numai la constatarea că nu s-a acordat drept de deducere pentru suma suma de S lei reprezentând obiectele de inventar cum sunt: 1 buc. covor sintetic în valoare de S lei, 4,5 m perdele în valoare de S lei, 4,8 m traversă, înregistrată pe cheltuieli deductibile în anul 2007, suma de S lei reprezentând clv obiectelor de inventar: plită,

cuptor, hotă, înregistrată în anul 2008, suma de S lei reprezentând contravaloarea obiectelor de inventar: canapea, mobilier Venezia alb, mobilier baie, mașina de spălat vase, etc. înregistrată în anul 2009 și pentru suma de S lei reprezentând clv obiectelor de inventar: umbrelă, congelator și mașina de spălat vase înregistrată în anul 2010, suma de S lei reprezentând materiale diverse: materiale instalație electrică, var, vopsele și alte materiale de construcție înregistrată în anul 2007, precum și pentru suma de S lei reprezentând achiziții de diverse materiale de construcții, instalație electrică, rechizite înregistrată în anul 2010, pe motiv că aceste achiziții “... *nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile și nu au avut drept scop realizarea de venituri pentru a fi considerate deductibile ...*”, **fără a arăta concret, detaliat și clar motivele pentru care cheltuielile în cauză sunt nedeductibile.**

Având în vedere că, pe de o parte, organele de control nu au precizat considerentele care au dus la concluzia că bunurile nu sunt utilizate pentru realizarea de venituri, fără a aduce argumente din care să rezulte motivul pentru care au ajuns la această concluzie, iar pe de altă parte contestatoarea aduce argumente în acest sens, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea fiscală a acestor cheltuieli.

1.4. Referitor la cheltuielile în sumă de S lei, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr..... faptul că societatea a evidențiat în Registrul de evidență fiscală suma de S lei reprezentând perisabilități drept cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009, însă această sumă nu a fost înscrisă și la rubrica cheltuieli nedeductibile din Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2009.

Deoarece nu au fost prezentate documente justificative corespunzătoare din care să rezulte perisabilitățile în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au considerat că mărfurile respective sunt lipsă în gestiune, incluzând această sumă în baza de impozitare ca și cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009.

Societatea contestatoare, potrivit precizărilor din adresa fără număr înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor publice a Județului Iași sub nr., motivează că urmarea inventarierii stocurilor de mărfuri din depozit și din magazinul cu amănuntul, efectuate în data de 04.12.2009 și în data de 31.12.2009 s-au constatat “... plusuri și minusuri de cantități egale la aceleași sortimente cu prețuri identice”, în valoare de S lei, de S lei și respectiv de S lei, situație care nu este și faptică, acesta fiind generată

automat de tehnica de calcul utilizată urmarea înregistrării în contabilitate, a ieșirilor, respectiv a vânzărilor, înaintea operării intrărilor de marfă. În contabilitate au fost compensate stocurile de plusuri de marfă cu cele de minusuri, depunând ca dovadă listele de inventariere și fișele analitice ale contului 371 "Mărfuri în depozit", susținând astfel reglarea valorilor de scădere din gestiune a mărfurilor.

În conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. c) și lit.f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporative constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI";

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;".

Potrivit prevederilor legale rediate mai sus, nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile privind costul mărfurilor scăzute din gestiune urmarea lipsurilor constatate sau degradate sau fără documente justificative.

Organul de soluționare competent reține faptul că societatea contestatoare a înregistrat în evidența contabilă conform fișei de cont depuse la dosarul cauzei în contul 658.08 „Alte cheltuieli de exploatare” suma totală de S lei, din care: suma de S lei reprezintă diminuare stoc marfă din depozit în urma inventarierii din 01.12.2009, suma S lei reprezintă diminuare stoc marfă din depozit în urma inventarierii din 31.12.2009, iar suma de S lei reprezintă corecții stoc marfă din magazinul cu amănuntul. Totodată, a depus la dosarul cauzei și fișa de cont S „Alte venituri din exploatare”, conform căreia, urmarea acelorași inventarieri a înregistrat mărimi de stoc în valoare totală de S lei.

De asemenea, din listele de inventariere depuse de societatea contestatoare la dosarul cauzei rezultă că la același sortiment de flori există stoc scriptic cu semnul „+” și același stoc cu semnul „-”, stocul factual fiind 0 (zero). Exemplu: agaphantus una poziție cu stoc „+” 70 buc și una poziție cu „-” 70 buc, Chrys G Anastasia/0020433 una poziție cu stoc „+” 90 buc și una poziție cu „-” 90 buc, Chrys G Anastasia/0020433 una poziție cu stoc „+” 130 buc și

una poziție cu „-” 130 buc, Chrys G Anastasia/0020433 una poziție cu stoc „+” 540 buc și una poziție cu „-” 540 buc, Chrys G Anastasia/0019244 una poziție cu stoc „+” 1855 buc și una poziție cu „-” 1855 buc, etc. Procedând la compensarea acestor stocuri prin mărimi și diminuări de stoc, acest fapt a generat înregistrări contabile de genul: $658.08 = 371.01$ și $+/-371.01 = 371.01$ concomitent cu $371.01 = S$ cu aceeași sumă.

Rezultă astfel faptul că aceste operațiuni contabile au fost efectuate pentru anularea plusurilor și minusurilor create artificial, respectiv corectarea înregistrării scăderilor din gestiunea de marfă efectuată eronat, din alt sortiment de marfă din aceeași categorie.

În ceea ce privește mențiunea făcută de organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 600 din 29.06.2012 cu privire la suma de S lei considerată drept cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal, potrivit căreia:

”- la 31.12.2009 conform balanței de verificare și Registrului de evidență s-a înregistrat în evidența contabilă suma de S lei în cont 658.08 - „Alte cheltuieli de exploatare” reprezentând c/v perisabilități considerate nedeductibile fiscal.

În urma verificării declarației 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2009 s-a constatat că aceste cheltuieli nu au fost înscrise la rubrica de cheltuieli nedeductibile și în evidența contabilă nu existau documente justificative corespunzătoare din care să rezulte perisabilitățile menționate, documente care nu au fost prezentate nici la solicitarea organului de control, motiv pentru care marfa respectivă este considerată lipsă în gestiune ...”,

organul de soluționare competent reține faptul că societatea a înregistrat în evidența contabilă suma de S lei conform rulajului contului S - „Alte cheltuieli de exploatare”, însă în Registrul de evidență fiscală era menționată suma totală de S lei, fără să fie defalcată, reprezentând: combustibil, perisabilități și TVA aferentă, precum și faptul că societatea a înregistrat în evidența contabilă suma de S lei conform rulajului contului S „Alte venituri din exploatare”.

Simpla mențiune că societatea nu a prezentat documente justificative pentru perisabilități nu este suficientă pentru a încadra drept cheltuială nedeductibilă o sumă înregistrată în contul 658.08 „Alte cheltuieli de exploatare”, astfel că având în vedere faptul că organele de inspecție nu au analizat documentele în baza cărora s-a înregistrat suma de S lei în contul 658.08 - „Alte cheltuieli de exploatare”, concordanța între sumele din evidența contabilă și cele înscrise în Registrul de evidență fiscală, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea sumei de S lei la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009.

1.5. Referitor la cheltuielile în sumă de S lei înregistrată în anul 2008 și în sumă de S lei înregistrată în anul 2009, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că aceste sume reprezentând 60% din valoarea cheltuielilor privind achiziția materialelor de construcții și servicii pentru construirea de către societatea verificată a unui imobil situat în localitatea Hlincea, comuna Ciurea, sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit, deoarece au constatat că, în baza Autorizației de construire eliberată de Primăria comunei Ciurea, **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** a efectuat lucrări de construire a unui imobil compus din casă de locuit, spațiu de depozitare și parcare, în suprafață totală de 526,05 mp repartizat astfel:

- 212,50 mp (40% din suprafața totală) - demisol destinat pentru spațiu de depozitare în care își desfășoară activitatea societatea;

- 312,90 mp (60% din suprafața totală) - parter și mansarda cu destinația de locuință, apreciind că numai demisolul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile în proporție de 60% din totalul cheltuielilor efectuate în perioada verificată aferente construirii imobilului, fără să facă precizări concrete și detaliate din care să rezulte motivele care au condus la această concluzie.

Societatea contestatoare motivează că repartizarea pe destinații în proporție de 40% pentru desfășurarea activității societății nu este reală deoarece, conform măsurărilor efectuate de persoane autorizate, depozitul de flori are suprafața de 255,26 mp și nu 213,5 mp cât au menționat organele de inspecție fiscală, precizând totodată că domiciliul administratorului este la altă adresă, respectiv str.

Mai susține societatea faptul că, având ca obiect de activitate importul și comerțul en-gros de flori, este nevoită să asigure încontinuu atât recepția florilor care sunt ușor perisabile, precum și cazarea conducătorilor auto, salariații societății, care aduc florile cu mijloace de transport auto și cărora, potrivit Codului muncii și normelor sanitare trebuie să li se asigure condiții de igienă și odihnă.

Totodată susține faptul că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere că parcare, împrejmuirea și racordul la utilități sunt de fapt utilizate exclusiv pentru nevoile firmei, precum și de faptul că sunt necesare spații pentru birouri și anexele aferente.

Organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală au consemnat, atât în Raportul de inspecție fiscală

nr....., cât și în actul administrativ fiscal contestat, faptul că achizițiile de materiale de construcții și prestările de servicii destinate realizării construcției imobilului au fost evidențiate de societate pe conturi de cheltuieli, respectiv cont 602.08 „Cheltuieli privind alte materiale consumabile” și cont 628 „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”,

„ ... fără a fi incluse în contul 231 ”Imobilizări corporale în curs” și nici în valoarea finală a investiției.”

și că au acordat dreptul de deducere la calculul impozitului pe profit aferent anului 2008 și anului 2009, la 40 % din valoarea acestor cheltuieli, considerând că numai o parte din construcția realizată, respectiv demisolul clădirii, este destinată desfășurării activității societății, deoarece așa cum precizează prin adresa nr. AIF -18371 din 10.09.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.dg/29091 din 12.09.2012, „În perioada inspecției fiscale (efectuată la punctul de lucru situat în loc. Hlincea, com.Ciurea, jud.Iași) s-a constatat că activitatea desfășurată de societate (comerț engross cu flori și material săditor) s-a derulat efectiv numai în spațiul situat la demisolul imobilului.”, fără să precizeze care era destinația efectivă a celorlalte părți ale clădirii.

Având în vedere tratamentul fiscal aplicat de organele de inspecție fiscală, se reține faptul că acestea nu au procedat legal la stabilirea impozitului stabilit pentru anul 2008 și pentru anul 2009 deoarece sumele privind construirea unui mijloc fix se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, potrivit reglementărilor legale aplicabile în materie și nu prin înregistrarea acestora pe cheltuieli.

Astfel, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

„Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

[...]

Amortizarea fiscală

ART. 24

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

[...]

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

[...]

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței; [...]",

Totodată, cheltuiala cu amortizarea unui mijloc fix este deductibilă la calculul impozitului pe profit doar în cazul în care acest mijloc fix este utilizat pentru producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative, cu alte cuvinte când acesta concură la realizarea de venituri impozabile.

Având în vedere cele reținute la acest capăt de cerere, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au făcut o analiză întemeiată cu privire la încadrarea lucrărilor în cauză în categoria mijloacelor fixe, neținând cont de prevederile cu privire la definiția mijlocului fix, nu au analizat dacă imobilul construit face parte din patrimoniul societății, dacă a fost recepționat și pus în funcțiune în totalitate și în ce scop este folosit întreg imobilul construit.

Astfel, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au stabilit corect situația fiscală a societății acceptând drept cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit contravaloarea bunurilor și serviciilor aferente construirii imobilului, în proporție de 40% din valoarea acestora și nu valoarea amortizării imobilului respectiv, precum și faptul că acestea nu au prezentat probe și argumente din care să rezulte concluzia că partea de 60% din valoarea materialelor și serviciilor achiziționate aferente construirii imobilului nu sunt destinate realizării obiectului de activitate autorizat și desfășurat de societate, fapt pentru care organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea acestor cheltuieli la calculul impozitului pe profit aferent anului 2008 și anului 2009.

1.6. Referitor la cheltuielile în sumă de 584 lei înregistrate în anul 2010 (353 lei/ trim III/2010 și 231 lei/trim.IV/2010) și la

cheltuielile în sumă de S lei înregistrate în anul 2011, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au consemnat în actul administrativ fiscal atacat faptul că aceste sume reprezintă contravaloarea produselor cosmetice achiziționate de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L., care nu au avut drept scop realizarea de venituri, fără ca acestea să precizeze considerentele care au dus la această concluzie.

Societatea contestatoare susține faptul că aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit aferent anului 2010 și respectiv anului 2011 deoarece sunt aferente veniturilor realizate în baza facturilor emise către S.C. AVON COSMETICS S.R.L. pentru prestările de servicii efectuate în baza contractelor de prestări servicii nr....., documente pe care le-a depus în copie la dosarul cauzei.

Având în vedere faptul că, pe de o parte, organele de control nu au precizat considerentele care au dus la concluzia că achiziția produselor respective nu au avut drept scop realizarea de venituri și nici nu au adus alte argumente în sprijinul constatărilor urmarea susținerilor societății contestatoare, iar pe de altă parte, contestatoarea aduce argumente și documente în acest sens, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea fiscală a acestor cheltuieli.

1.7. Referitor la cheltuielile în sumă totală de S lei se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că această sumă este nedeductibilă din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2011 deoarece reprezintă contravaloarea serviciilor de telefonie înregistrate în baza facturilor emise de S.C. ROMTELECOM S.A. în perioada ianuarie – decembrie 2011 pe numele administratorului societății.

Societatea contestatoare a depus la dosarul cauzei fișa analită a partenerului S.C. ROMTELECOM S.A. pentru perioada ianuarie – decembrie 2011 din care rezultă că a înregistrat contravaloarea serviciilor de telefonie în valoare totală de S lei, inclusiv TVA aferentă de S lei (rezultând S lei fără TVA), precum și un număr de 9 facturi cuprinse în fișa partenerului, în valoare de S lei, fără TVA, emise pe nume **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**.

Rezultă astfel că organele de inspecție fiscală nu au analizat în totalitate documentele înregistrate de societate, stabilind în mod eronat faptul că toate facturile pentru servicii de telefonie au fost emise pe numele administratorului societății, motiv pentru care a considerat întreaga sumă de S lei ca fiind nedeductibilă din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2011, astfel

că, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea fiscală a acestor cheltuieli.

1.8. Referitor la motivația societății contestatoare potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu au luat în calcul pentru stabilirea impozitului pe profit aferent anului 2007 pierderea fiscală înregistrată de societate în anul 2006, iar la calculul impozitului pe profit aferent anului 2011 nu au preluat corect suma reprezentând pierderea fiscală din anii precedenți, se rețin următoarele:

În ceea ce privește rezultatul fiscal al anului 2006, organul de soluționare competent reține faptul că societatea a depus la organul fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, în data de 24.04.2012, Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2006 din care rezultă pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare la calculul impozitului pe profit aferent anului 2007 pierderea declarată pentru anul 2006 de S lei, motivând prin adresa nr..... din 10.09.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.dg/29091 din 12.09.2012 că, pentru anul 2007, însăși „... societatea consemnează în Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2007 **rectificativă** rd.38- Pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți suma de 0 lei ...”.

Se reține faptul că, în data de 22.02.2008, **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** a depus la organul fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, Declarația privind impozitul pe profit pe luna 12 anul 2007 din care rezultă că la rândul 38 „Pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți” a înscris suma de S lei.

Ulterior, în data de 23.04.2012, **"Y" S.R.L. IAȘI** a depus la organul fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, Declarația privind impozitul pe profit pe luna 12 anul 2007 **rectificativă**, omițând să înscrie și în aceasta pierderea fiscală din anii precedenți.

Referitor la rezultatul fiscal al anului 2010, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au consemnat în Raportul de inspecție fiscală nr..... faptul că au diminuat pierderea fiscală înregistrată de societate la 31.12.2010 în sumă de S lei cu suma totală de S lei și că *“Situția pierderii fiscale stabilită în urma verificării la 31.12.2010 se prezintă în anexa nr.4d.”*

Întrucât, Anexa nr. 4d la Raportul de inspecție fiscală nr.F-..... nu cuprinde și Situația impozitului pe profit la trimestrul IV/2010, potrivit celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală ar

rezulta la 31.12.2010 pierdere de recuperat în următorii cinci cinci ani consecutivi în sumă de S lei.

Ori, în Anexa nr.4e la Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS „Situția impozitului pe profit suplimentar an 2011” organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de S lei luând în calcul pierderea din anii precedenți în sumă de S lei, rezultând astfel că între cele menționate în raportul de inspecție fiscală și în anexele raportului de inspecție fiscală există neconcordanțe.

Potrivit prevederilor art.26 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează :

„ Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.”

Totodată, la art.94 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul *“Obiectul și funcțiile inspecției fiscale”*, se precizează:

„Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.”

Se reține faptul că din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că societatea a înregistrat pierdere fiscală la 31.12.2006 în sumă de S lei, iar organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul 2007 impozitul pe profit fără să ia în calcul pierderea rezultată la 31.12.2006.

Astfel că rezultă că organele de inspecție fiscală nu au analizat pierderea fiscală aferentă anului 2006 declarată de societate și în măsura în care aceasta ar fi fost reală, să țină cont de aceasta, conform prevederilor legale invocate mai sus.

De asemenea, din Anexa nr.4e referitoare la “Situatia impozitului pe profit suplimentar an 2011” în care este prezentat modul de calcul al impozitului pe profit rezultă că pierderea aferentă anului 2010 calculată de către organele de inspecție fiscală este mai mică decât cea menționată în Raportul de inspecție fiscală

Având în vedere prevederile art.94 alin.(3) lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

”(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale; “

precum și faptul că nici din actul administrativ fiscal contestat și nici din referatul cu propuneri de soluționare a contestației nu rezulta motivele pentru care organele de inspekție fiscală nu au analizat și nu au ținut cont de pierderea fiscală aferentă anului 2006 și a anului 2010, organul de soluționare competent nu se pot pronunța asupra legalității calculului impozitului pe profit aferent anului 2007 și 2011.

În concluzie, având în vedere cele reținute mai sus la pct. **III. 1.1. – 1.8.**, organul de soluționare constată faptul că, în ceea ce privește modul de calcul al rezultatului fiscal al perioadei supuse inspekției fiscale și a impozitului pe profit datorat, deși organele de inspekție fiscală afirmă că cheltuielile privind bunurile și serviciile achiziționate în perioada supusă inspekției fiscale nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, invocând prevederile art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, acesta nu prezintă nici o probă concludentă în baza căreia să se susțină constatările din actul de impunere.

Având în vedere considerentele prezentate mai sus și faptul că argumentele societății contestatoare și susținerile organului de inspekție fiscală nu sunt în măsură să lămurească fidel starea de fapt fiscală, organul de soluționare competent nu se poate pronunța dacă achizițiile în cauză au fost destinate activității economice a societății, generatoare de venituri impozabile.

Astfel, în speță sunt aplicabile prevederile art. 64, art. 105 și art. 109 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

„ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

„ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.[...]”,

precum și ale art. 7 alin. (2) din același act normativ, se prevede că:

„[...]”

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.[...]”.

Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, la pct.102.1, prevăd următoarele:

“102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Din textele de lege menționate se reține că la finalizarea inspecției fiscale raportul întocmit va sta la baza deciziei de impunere, care va cuprinde diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale, iar constatările prezentate în raport vor fi prezentate din punct de vedere faptic și legal.

Se mai reține că organele de inspecție fiscală trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să își exercite rolul activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

De asemenea, având în vedere faptul că raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziei de impunere, organele de inspecție fiscală aveau obligația să prezinte detaliat în acesta motivele care au dus la concluziile privind abaterile constatate.

Așa cum s-a reținut, potrivit prevederilor actelor normative citate mai sus, sunt deductibile la calculul profitului impozabil numai

acele cheltuieli care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, cu condiția ca entitatea economică să dovedească cu documente legalitatea și necesitatea achizițiilor respective.

Pe de altă parte organele de inspecție fiscală au obligația de a emite acte de impunere bazate pe probe, constatări complete și relevante pentru impunere, toate acestea coroborate și apreciate, ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

Ca urmare, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la legalitatea calculului impozitului pe profit stabilit pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 deoarece organele de inspecție fiscală nu au făcut o analiză completă pentru a obține toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, fapt pentru care se va face aplicarea dispozițiilor art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

„(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborate cu prevederile pct.11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, potrivit căruia:

„Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

ale pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, dispune:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”,

cu precizarea că art.185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmarea republicării și modificărilor și completărilor ulterioare a devenit art. 216 alin. (3).

Totodată în speță sunt aplicabile prevederile art.47 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art.218 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.”

Ca urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. F-..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS pentru suma de **S lei** reprezentând impozitul pe profit, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în termen de 30 zile de la comunicarea deciziei, cu excepția prevăzută la art.218 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de

termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art.91 din același act normativ, printr-o altă echipă de control să reanalizeze situația și să emită o nouă decizie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Referitor la accesoriile (dobânzi și penalități de întârziere) aferente impozitului pe profit în sumă totală de S lei, se reține faptul că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece, urmarea tuturor considerentelor prezentate cu referire la impozitul pe profit din prezentul capitol s-a desființat parțial actul administrativ fiscal atacat pentru debitul reprezentând impozitul pe profit în sumă totală de S lei, conform principiului de drept **“accesoriul urmează principalul”**, se impune desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. și pentru suma de **S lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de S lei.

2. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de S lei și la accesoriile aferente în sumă de S lei:

2.1. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, S.C. "Y" S.R.L. IAȘI datorează această obligație de plată, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în perioada verificată, au stabilit taxa pe valoarea adăugată colectată, fără a prezenta probe, constatări complete și relevante.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare a înregistrat și a exercitat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei** astfel:

În anul 2007:

- S lei aferentă biletelor de avion
- S lei aferentă achiziționării de obiecte de inventar: covoare, traverse, perdele, mobilier;
- S lei aferentă achiziționării de: materiale instalație electrică, var, vopsele, alte materiale de construcții, etc.;

În anul 2008

- S lei aferentă achiziționării obiectelor de inventar: plită, cuptor, hotă;

- S lei aferentă cotei de 60% din valoarea materialelor de construcții și a serviciilor achiziționate pentru construirea imobilului situat în localitatea Hlincea, comuna Ciurea, jud.Iași;

În anul 2009

- S lei aferentă achiziționării obiectelor de inventar: canapea, mobilier Venezia alb, mobilier baie, mașina de spalat vase, etc.

- S lei aferentă cotei de 60% din valoarea materialelor de construcții și a serviciilor achiziționate pentru construirea imobilului situat în localitatea Hlincea, comuna Ciurea, jud.Iași;

- Slei aferentă produselor cosmetice de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

În anul 2010

- S lei aferentă achiziționării cu diverse materiale de construcții, instalație electrică, rechizite;

- S lei aferentă produselor cosmetice achiziționate de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

- S lei aferentă achiziționării obiectelor de inventar: umbrela, congelator, mașina de spalat vase, etc.;

În anul 2011

- S lei aferentă produselor cosmetice de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L.;

- 567 lei aferentă serviciilor de telefonie.

Organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei deoarece aceste achiziții nu sunt destinate realizării operațiunilor sale taxabile. De asemenea au considerat că societatea trebuia să colecteze taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă perisabilităților deoarece nu a prezentat documente justificative pentru perisabilități, considerând astfel că acestea reprezintă marfă lipsă în gestiune.

Societatea contestatoare susține că bunurile și serviciile au fost achiziționate pentru desfășurarea activității: amenajarea sediului și a punctelor de lucru și pentru construirea imobilului situat în localitatea Hlincea, comuna Ciurea, jud.Iași.

În drept, art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;(...)"

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei, iar orice persoană impozabilă, are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Conform prevederilor legale mai sus citate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate **sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură.

Se reține totodată, că deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată, societatea trebuie să justifice în primul rând faptul că bunurile achiziționate pe bază de factură sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în conformitate cu prevederile legale citate în speță.

Astfel:

2.1.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă biletelor de avion, se reține faptul că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru această sumă considerând că cheltuielile au fost efectuate în favoarea administratorului societății, deoarece societatea nu a prezentat documente din care să rezulte scopul efectuării lor în vederea realizării de venituri.

În susținerea contestației societatea motivează faptul că aceste cheltuieli au fost efectuate în vederea realizării veniturilor ce se regăsesc în facturile emise în anul 2007 și în anul 2008 pentru serviciile prestate partenerului JJ vd Meij Bloemen en Plantengroothandel Export en Commisse Holland, respectiv pentru servicii de traducere, translație, activități de secretariat, interpretare, depunând la dosarul cauzei contractele de prestări servicii, facturile emise, precum și ordinele de deplasare cu rapoarte de activitate.

Deoarece organele de inspecție fiscală au precizat prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași faptul că,

“Aceste documente, nefiind puse la dispoziție în timpul controlului pentru a fi analizate în corelație cu celelalte documente prezentate și în legătură cu activitatea derulată la momentul respectiv, organul de control nu le poate analiza separat.”

la solicitarea organului de soluționare competent formulată prin adresaacestea au efectuat o cercetare la fața locului întocmind Procesul verbal nr. în care au consemnat că s-a constatat faptul că “... documentele suplimentare prezentate îndeplinesc condițiile de documente justificative ...” pentru cheltuielile de deplasare înregistrate de societate.

Ca urmare, în baza acestor constatări și a prevederilor legale redate mai sus **S.C. ”Y” S.R.L. IAȘI** are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, urmând a se admite contestația societății pentru acest capăt de cerere și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. pentru această sumă, ca fiind întemeiată.

2.1.2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, din care:

a) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă obiectelor de inventar cum sunt: 1 buc. covor sintetic în valoare de S lei, 4,5 m perdele în valoare de S lei, 4,8 m traversă, înregistrată în anul 2007, în sumă de **S lei** aferentă obiectelor de inventar: plită, cuptor, hotă, înregistrată în anul 2008, în sumă de **S lei** aferentă obiectelor de inventar: canapea, mobilier Venezia alb, mobilier baie, mașina de spalat vase, etc. înregistrată în anul 2009 și în sumă de **S lei** aferentă obiectelor de inventar: umbrelă, congelator și mașina de spălat vase înregistrată în anul 2010, în sumă de **S lei** aferentă achizițiilor de diverse materiale de construcții, instalație electrică, rechizite înregistrată în anul 2010, precum și în sumă de **S lei** aferentă

achiziționării de materiale diverse: materiale instalație electrică, var, vopsele și alte materiale de construcție înregistrată în anul 2007, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că aceste achiziții nu s-au efectuat în scopul realizării de operațiuni taxabile, ci sunt efectuate în favoarea administratorului societății, fără a prezenta considerentele care au condus la concluzia că bunurile respective nu sunt destinate realizării obiectului de activitate al societății.

Societatea contestatoare susține că aceste bunuri au fost achiziționate în scopul amenajării sediului societății și a punctelor sale de lucru, obiectele de inventar fiind folosite de către salariați.

b) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** înregistrată în anul 2010 și în sumă de **S lei** înregistrată în anul 2011, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au consemnat în actul administrativ fiscal atacat faptul că este aferentă produselor cosmetice achiziționate de la S.C. AVON COSMETICS S.R.L. și că achiziționarea acestor produse nu a avut drept scop realizarea de venituri, fără să precizeze considerentele care au dus la această concluzie.

Societatea contestatoare susține faptul că aceste cheltuieli sunt aferente veniturilor realizate în baza facturilor emise către S.C. AVON COSMETICS S.R.L. pentru prestările de servicii efectuate în baza contractelor de prestări servicii nr..... și nr....., documente pe care le-a depus în copie la dosarul cauzei.

c) Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor de construcții și servicii achiziționate în sumă de **S lei** înregistrată în anul 2008 și în sumă de **S lei** înregistrată în anul 2009, se rețin următoarele:

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în baza Autorizației de construire eliberată de Primăria comunei Ciurea, **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** a efectuat lucrări de construire a unui imobil compus din casă de locuit, spațiu de depozitare și parcare, în suprafață totală de 526,05 mp repartizat astfel:

- 212,50 mp (40% din suprafața totală) - demisol destinat pentru spațiu de depozitare în care își desfășoară activitatea societatea;

- 312,90 mp (60% din suprafața totală) - parter și mansarda cu destinația de locuință.

Considerând că numai demisolul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății, organele de inspecție fiscală au apreciat că societatea nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în proporție de 60% din totalul cheltuielilor aferente realizării construcției.

Societatea contestatoare motivează că repartizarea pe destinații în proporție de 40% pentru desfășurarea activității societății

nu este reală deoarece, conform măsurătorilor efectuate de persoane autorizate, depozitul de flori are suprafața de 255,26 mp și nu 213,5 mp cât au menționat organele de inspecție fiscală, precizând totodată că domiciliul administratorului este la altă adresă, respectiv str.

.....
Mai susține faptul că, având ca obiect de activitate importul și comerțul en-gros de flori, societatea este nevoită să asigure încontinuu atât recepția florilor care sunt ușor perisabile, precum și cazarea conducătorilor auto, salariații societății, care aduc florile cu mijloace de transport auto și cărora, potrivit Codului muncii și normelor sanitare trebuie să li se asigure condiții de igienă și odihnă.

Totodată susține faptul că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere că parcare, împrejmuirea și racordul la utilități sunt de fapt utilizate exclusiv pentru nevoile firmei, precum și de faptul că sunt necesare spații pentru birouri și anexele aferente.

Organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală nu au analizat intenția contestatoarei cu privire la imobilul construit, având în vedere că, începând cu data de 01.01.2007 organele de inspecție fiscală trebuie să analizeze în baza elementelor obiective intenția persoanei de a realiza achiziții destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, reglementările fiscale permit, în circumstanțe anume determinate, deducerea acesteia în măsura în care intenția de a desfășura activitatea economică generatoare de operațiuni taxabile este susținută de dovezi obiective, din care rezultă că achizițiile sunt destinate a fi utilizate în folosul tranzacțiilor impozabile viitoare. Întrucât, de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat să respecte acquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții Europene de Justiție, relevant în soluționarea speței în cauză este decizia Curții Europene de Justiție în cazul C-110/1994 (INZO), conform căreia **chiar și prima cheltuială de investiție în scopul unei activități poate fi considerată activitate economică** în sensul art.4 din Directiva a 6-a (în prezent art.9 din Directiva 112/2006/CE) și, în acest context, **autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități care vor face subiectul taxei pe valoarea adăugată.**

Totodată, la paragraful 23 din cazul INZO se face trimitere la paragraful 24 din Cazul ROMPELMAN (C-268/83), unde Curtea Europeană de Justiție a statuat că **este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și art.4 din Directiva a 6-a a CEE nu împiedică autoritățile fiscale să**

solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată de a desfășura activitate economică dând naștere la activități taxabile.

Prin urmare, având în vedere prevederile legii fiscale citate mai sus, precum și jurisprudența Curții Europene de Justiție, se reține că **dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se acordă în anumite condiții, pe baza intenției declarate a persoanei impozabile de a desfășura activități supuse taxei pe valoarea adăugată**, aceasta având obligația de a demonstra îndeplinirea condițiilor legale pentru acordarea deducerii, organele de inspecție fiscală putând solicita și aprecia dovezile obiective pe care se bazează această intenție.

Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este justificat atunci când se dovedește că o persoană a efectuat o serie de cheltuieli cu intenția de a realiza operațiuni taxabile, inclusiv investiții, chiar dacă acestea nu s-au realizat în final și nu se poate dovedi reaua credință a persoanei în cauză.

Din analiza Raportul de inspecție fiscală nr. din 29.06.2012 nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală **au analizat și intenția declarată a societății, care trebuie dovedită cu documente probante valabile, în ceea ce privește destinația de utilizare a investiției, respectiv în scopul operațiunilor taxabile ale societății.**

Se reține faptul că organele de inspecție fiscală nu au acordat societății contestatoare dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, considerând că numai demisolul construcției este destinat realizării obiectului de activitate al societății, acestea apreciind faptul că societatea nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în proporție de 60% din totalul cheltuielilor aferente realizării construcției, **fără să precizeze dacă imobilul construit face parte din patrimoniul societății, dacă a fost recepționat și pus în funcțiune în totalitate și în ce scop este utilizat efectiv imobilului respectiv.**

d) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **Slei** se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu are dreptul de deducere pentru această sumă deoarece este aferentă serviciilor de telefonie înregistrate în baza facturilor emise de S.C. ROMTELECOM S.A. în perioada ianuarie – decembrie 2011 pe numele administratorului societății.

Societatea contestatoare a depus la dosarul cauzei fișa analitică a partenerului S.C. ROMTELECOM S.A. în perioada ianuarie – decembrie 2011 din care rezultă că a înregistrat contravaloarea serviciilor de telefonie în valoare totală de S lei, inclusiv TVA aferentă

de S lei, precum și un număr de 9 facturi cuprinse în fișa partenerului, în valoare de S lei, fără TVA, emise pe nume **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**.

Rezultă astfel că organele de inspecție fiscală nu au analizat în totalitate documentele înregistrate de societate, stabilind în mod eronat faptul că toate facturile pentru servicii de telefonie au fost emise pe numele administratorului societății, motiv pentru care a considerat întreaga sumă de S lei ca fiind nedeductibilă din punct vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2011.

De asemenea, se reține faptul că din constatările organelor de inspecție fiscală nu reiese că acestea au analizat dacă facturile de achiziție în baza cărora societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei conțin elementele obligatorii prevăzute de lege, având în vedere că potrivit prevederilor legale în materie de TVA, dreptul de deducere este condiționat de existența documentelor în baza cărora au fost achiziționate bunurile sau serviciile și de utilizarea acestora în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, cele două condiții trebuind să fie îndeplinite cumulativ.

Ca urmare organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

2.1.3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor înregistrate de către societate în anul 2009 în contul 658 „Alte cheltuieli de exploatare”, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a evidențiat în Registrul de evidență fiscală suma de S lei reprezentând perisabilități drept cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2009, însă această sumă nu a fost înscrisă și la rubrica cheltuieli nedeductibile din Declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2009. Deoarece societatea nu a prezentat documente justificative corespunzătoare din care să rezulte perisabilitățile în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au considerat că această sumă reprezintă marfă lipsă în gestiune, stabilind taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă în sumă de S lei.

Așa cum s-a reținut la pct. **III.1.4.** din prezenta decizie, organele de inspecție fiscală nu au analizat natura cheltuielilor înregistrate în contul 658 „Alte cheltuieli de exploatare”, fapt pentru care organul de soluționare competent nu se poate pronunța dacă societatea datorează taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă acestora în sumă de S lei.

Potrivit prevederilor art. 64, art. 105 și art. 107 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

„ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru

„ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.[...]”,

precum și ale art. 7 alin. (2) din același act normativ, se prevede că:

„[...]”

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.[...]”.

De asemenea, la art.94 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ este stipulat:

„(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale,

în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.”

Din analiza prevederilor legale de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală, pentru stabilirea stării de fapt, trebuie să analizeze toate actele și faptele ce rezultă din activitatea contribuabilului, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale.

Astfel, inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, organului fiscal revenindu-i sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale redată anterior, faptul că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor descrise la pct. 2.1.2. și la pct. 2.1.3. din prezenta decizie, pe considerentele descrise în cuprinsul prezentei decizii, fără să rezulte dacă acestea au analizat dacă petenta îndeplinește toate condițiile obligatorii și totodată cumulative, impuse de legea fiscală privind exercitarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată și dacă serviciile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în cauză sunt aplicabile prevederile art.216 alin.(3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

„(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborate cu prevederile pct.11.6 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, potrivit căruia:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

și ale pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, dispune:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”,

cu precizarea că art.185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmarea republicării și modificărilor și completărilor ulterioare a devenit art. 216 alin. (3).

Totodată în speță sunt aplicabile prevederile art.47 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art.218 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act

administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.”

Ca urmare, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. F-..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS..... pentru suma de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, în termen de 30 zile de la comunicarea deciziei, cu excepția prevăzută la art.218 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art.91 din același act normativ, printr-o altă echipă de control să reanalizeze situația și să emită o nouă decizie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

2.2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această obligație de plată, în condițiile în care societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată fără să dețină un document justificativ.

În fapt, potrivit constatărilor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. organele de inspecție fiscală au constatat că **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de E-on Moldova Furnizare S.A. pe numele persoanei fizice Susanu Ana Claudia, reprezentând contravaloare energie electrică, fapt pentru care nu a acordat dreptul de deducere exercitat de societate pentru suma totală de 401 lei, astfel:

- în perioada septembrie-decembrie 2008 în sumă de S lei,
- în perioada ianuarie-decembrie 2009 suma de S lei,
- în perioada ianuarie-septembrie 2010 suma de S lei și
- în perioada ianuarie-decembrie 2011 suma de S lei.

Societatea susține că are drept de deducere pentru această sumă deoarece a dedus parțial taxa pe valoarea adăugată aferentă energiei electrice consumate la sediul social al societății, având la bază Contractul de comodat din 03.04.2006.

În drept, art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;(…)”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei, iar orice persoană impozabilă, are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Conform prevederilor legale mai sus citate, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate **sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factură, emisă pe numele său.

Ori, societatea contestatoare nu a prezentat facturi din care să rezulte că E-on Moldova Furnizare S.A. a facturat **S.C. ”Y” S.R.L. IAȘI** contravaloarea energiei consumate, astfel că prin contestația formulată societatea contestatoare nu a depus la dosarul cauzei documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală, fapt pentru care urmează a se respinge contestația pentru suma de S lei, ca neîntemeiată.

2.3. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care contestatoarea nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația.

În fapt, organele de inspecție fiscală au consemnat în actul administrativ fiscal contestat faptul că *“În urma analizei TVA de plată stabilit conform evidenței contabile în corelație TVA de plată declarat la organul fiscal teritorial în perioada 01.10.2007 – 31.12.2011, s-au constatat diferențe reprezentând TVA de plată nedeclarat, așa cum rezultă din anexa nr.3, rezultând la 31.12.2011 TVA suplimentar prin nedeclarare în sumă de 19.475 lei.”*

S.C. "Y" S.R.L. IAȘI contestă în totalitate obligația de plată privind taxa pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., respectiv suma de **S lei**, precizând că taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost achitată, fără a aduce argumente în sensul că suma nu ar fi datorată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră,

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...];

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].”

Potrivit prevederilor pct. 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011,

“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

În conformitate cu prevederile pct. 11.1. lit.b) din același act normativ,

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...].”

În raport de prevederile legale menționate mai sus se reține faptul că, deși societatea contestă în totalitate taxa pe valoarea adăugată de plată stabilită prin actul administrativ fiscal atacat, aceasta

nu precizează motivele de fapt și de drept, nu prezintă dovezile pe care se întemeiază contestația și nici documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În consecință, contestația formulată de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI** împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., urmează a se respinge ca nemotivată.

Referitor la accesoriile (dobânzi și penalități de întârziere) aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, se reține faptul că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece, urmare tuturor considerentelor prezentate cu referire la taxa pe valoarea adăugată din prezentul capitol, parțial s-a admis contestația, parțial s-a respins contestația și parțial s-a desființat actul administrativ fiscal atacat și având în vedere faptul că sumele supuse analizei reprezintă taxa pe valoarea adăugată deductibilă și taxa pe valoarea adăugată colectată care influențează taxa pe valoarea adăugată de plată din perioada supusă verificării, se impune desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. din 29.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS și pentru suma de **S lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea parțială a contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Art.2 Respingerea parțială a contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca nemotivată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Art.3 Admiterea parțială a contestației contestatei formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca fiind întemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru această sumă.

Art.4 Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-IS privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS, pentru suma totală de **S lei** reprezentând:

- S lei - impozit pe profit;
- S lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, cu excepția prevăzută la art.218 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art.91 din același act normativ, o altă echipă de control să reanalizeze situația pentru aceeași perioadă și aceeași bază de impunere, și să emită o nouă decizie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Art.5 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
4ex/28.11.2012